

የተስፋ እግር ብረት

(ግ ጥ ሞ ኝ)

ከሰይፉ መታፈሪያ ፍሬው

በተከታታይ ፣ ባዲስ አበባና

በካርቱም ፣ ዩኒቨርስቲዎች

ያማርኛ መምህር

ፍጥረት አጥፋው ወልደ ዮሐንስ
FESSEHA ATILAW WOLDE YOHANNES

From the Library of

አዲስ አበባ ፣ መስከረም ፲፱፻፷፱ ዓመተ ምሕረት

ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት ።

በእትም ሆነ በሌላ መንገድ ፣ ግጥሞቹን
እንደገና ለሕዝብ ማቅረብ መብቱ የደራሲው ነው።

የሽፋኑን ሥዕል የሠራው ሱዳናዊው ሳሊህ
ኢ. ማሽሙን ነው።

ለእናቴ

ለወይዘሮ በሸዋሜል መታፈሪያና

ለአያቴ

ለብላታ መታፈሪያ ፍሬው ወርቁ

መቅደም ።

ከቀረቡት ጎምሳ ስድስት ግጥሞች ውስጥ ሦስቱ ብቻ ሲቀሩ ፣ ሌሎቹ ፣ ከመስከረም ፪ ቀን ፲፱፻፳፯ ዓ. ም. በፊት በነበሩት ሃያ አራት ወራትና ፣ ኢትዮጵያ ውስጥ የተጻፉ ናቸው ። በነዚህም የጊዜና የቦታ ተዛምዶዋቸው ምክንያት ፣ እነዚህን ግጥሞች ፣ አሁንና አንድጋ አውጥቻቸዋለሁ ። አቀራረባቸው እንደ ዐፈር ያነሣ ሥጋ (፲፱፻፳፱ ዓ. ም.) ውስጥ ግጥሞች ነው ።

እነዚህ ግጥሞች ፣ በሌለሁበት ሊታተሙ የቻሉት ፣ በእትማማቾቹ በቀፀላና ባማረች መንግሥቱ ልዩ ጥረትና ድካም ፣ እና በአቶ በአደ መላኩ እርዳታ ነው ። ለዚህም ሦስቱንም ከልብ አመሰግናቸዋለሁ ።

ይ ዘ ታ

፲፱፻፳፯ ዓ. ም.

በግድንግዳ ሾላ ሥር

የሕይወት ምሥጢር ቁዋጠሮ

የሕይወት ያኛው በኩል ፡- ማግሥቱ

፲፱፻፳፰ ዓ. ም.

እጦት ለፋፊዎች

የከሰል ረመጥ ተስፈኛ

በትንታግ ውጋገን

የእስቱዲዮው ማይክሮፎን

ያቡዬ ተራራ

አድካሚ የሕይወትን መልክ ፍለጋ

የሁለት አካሎች ትስርሥራት ፡- በትዳር

ከዕለት ዕለት ተረማምዶ ፡- በትዳር

የዘበት ሙዚቃ

ዘላለማዊ ካሣ አባ ታጠቅ

በተራቆተ ሰማይ ከለላ

የጣቶች ክምችት

ኃጢአተኛዋ እማማ

ዋይ ዋይ ለቴቱ

ገጽ

፱

፲

፲፪

፲፬

፲፭

፲፱

፳

፳፩

፳፪

፳፬

፳፮

፳፰

፳፱

፴

፴፬

፴፯

፶፮

የነቢዩን ፊት አይቼ ፡- በፎቶ

እንግዳዊት በእንግዳ ዓለም

ያቦጫጫሪዎች የመጨረሻ ትምህርት

ጭንግፍገፋ

ስሜቱ ሲከብደኝ

ወዮ ለጥምቀቱ ጥሬ ድምቀት

የጫጉላ ማግሥቱ ጉዞ

፶፭

፶፱

፷፪

፷፮

፷፰

፸

፸፫

፲፱፻፳፭ ዓ. ም.

ያኮፈኮፈ እሳተ ገሞራ

ያይናለም ነጠላ

የሪዝ ውስጥ ፈገግታ

የተስፋ እግር ብረት

ያለቃና ምንዝሮች ተጋትሮ

ባለ ጉዳይ ነበርኩ

የሕይወት ሂደቱ

የወጨጫ ወንዝ ለሰው ዕድሜ ምሳሌነት

ሹዋ ብትን ተማሪ ሲለቀቅ

የደሴት ነዋሪ

ባልጠበቁት ነገር አንጀት ሲያር

ሊስትሮ ነኝ

በኩለ ሌሊት ጸጥታ ከሻማ ጋር ተፋጥጦ

፹፩

፹፫

፹፭

፹፮

፹፯

፹፱

፻፩

፻፫

፻፮

፻፯

፻፲፬

፻፲፮

፻፳፩

የረፍት ዐይነት
 ስንፍና በሮሮ
 ፀሐይዋ ስትሞተው
 ያንድ ትውልድ ሙሾ
 አርዌ — ሰብእ
 ያዲስ ግጥም ፍቅር
 አንዲት ክብ ሕይወት
 ፋጤ ኢብሮ
 የድል በዓል ማለዳ
 የፍግ ላይ ስጥ

፲፱፻፳፬ ዓ. ም.

ትውልድ አብሮ ሲኖር
 የሽብር — ግርግር ማግሥት
 ያይን ግጭት
 ምልምልዋ አበባ
 ከሆቴል ቤቱ ቤት
 የሣቅ ፍንጅት
 የሕይወት ጭካኔ
 የግጥሞቹ አርእስቶች ጥቁም

የጽፎ
 የጽፎ
 የጽፎ
 የጽፎ
 የጽፎ
 የጽፎ
 የጽፎ
 የጽፎ
 የጽፎ

የጻፉ
 የጻፉ
 የጻፉ
 የጻፉ
 የጻፉ
 የጻፉ
 የጻፉ
 የጻፉ

በግድንግዱ ሾላ ሥር

ሾላው ወጥቶ ወጥቶ
 በዚያ ሌሊት
 በኮከቦች ፍካት
 በውጋጋናቸው
 ቀና ብዬ ባየው
 ምንኛ ትልቅ ነው ።
 ስንቴ አጠፈው

ቁመቴን
 ገለጠው እጥረቴን ።
 ደሞ ይባስ ብሎ
 ሾላውን የዋጠው
 ጠቅልሎ
 ያ ሰማይ
 እንደ ወስከምባይ
 ተደፍቶብኝ
 መኖሪን አስካደኝ
 ለካን ኢምንት ነኝ ።

የሕይወት ምሥጢር ቋጠሮ

አረንጉዋዴ ቸብቸቦ ውስጥ

የጽጌረዳ እምቡጥ

የወዳፍዋን ቋጠሮ

ሙጥሙጥ

በትንሹ ብቅ አድርጋ

ስታጉዋጉዋ

ስታጉዋጉዋ

ድብቅ ውበት ።

እናይ ይሆን ፈንድታ

ስትቀይጥ ተቅላልታ

ቀለሙን

አረንጉዋዴ ነቱን ።

ፍንዱ ተስጣቶላት

የውስጥ ሀብት

ዑደትዋ ፣ ቅላትዋ

ተደራርቦውም እንጂ

የቀያይ ጆሮችዋ ።

ማርያም ማርያም የምለው

ለውበት ልደት ነው ፡—

ለጽጌረዳዎች ውበት ፤

ለሰው ልጆች ውበት ፤

ለሕይወት ውበት

ድብቅ ፤

የፍልቅቅ ፍልቅቅ

እንደጽጌረዳዋ ፈንድቶት

ተስጣቶት

እንዲያፍካካን

ሕይወታችንን ለውጦት ።

የሕይወት ያኛው በኩል ፡- ማግሥቱ

በጉዞ ላይ ነኝ

በጉዞ

የጅ ተወዛውዞ

ካየር ተያይዞ ፤

ቅድም ቅድም

እግሬም ፡—

አንዱ ረግጦ

ሌላው ተንፈራጦ

አየር ላየር

ሲሰነዘር

ላዲስ ርምጃ

ማረፊያውን እንጃ ።

የሕይወት ሂደቱ

ዐይነቱ

ወለም ዘለም

ቁርጥነት የለውም ።

አዲስ ቅጽበት

የሕይወት

አይዳኝ ዐይነት

ባመልካች ጣት

ጠቁሞት

ሂድ ! ይላል

እና ታዞት

ሰው

ይወጣል

ይወርዳል

ይንከባለላል

አግድም

እስከ መጨረሻ

ሞት መድረሻ ።

እጦት ለፋፊዎች

ከሳምባ ነቀርሳ
በነፃ
ኤክስሬይ ስንነሣ
ዕርቃናችንን ነበርን
አንድ ሃያ ሰዎች ፡—
ባንራብም
የጠገብን እማንመስል ፤
ብንጠግብም
የተረፈን እማንመስል
የጦት ዘመን ሰዎች
እጦት ለፋፊዎች ፡—
ልብሳችን ጨርቅ
የመርፌ ጥቅጥቅ ፤
እግራችን ባዶ
ንቅ
የጭቃ ጭምልቅ ፤
ጎድናችን የሚቆጠር
አጥንተ ውትርትር
የማነን ?
የኔ የሚል ጎበዝ
እስቲ ብቅ
አለበት ብዙ መዘዝ ።

የከሰል ረመጥ ተስፈኛ

ሥጋ ፤ የጠወለገ ሥጋ
ካጥንት የተጣጋ
አካል ብላው
ፎጣ ብጤ አልብሳው
ከደጃፍ
ቁጭ ብላለች
በሰልፍ ፡—

• •

ቁጭ ያለችው ነገር
ጠውልጋ

እና ክፍቱ በር
እና ያልጋው እግር
የሰልፈኛው ዝርዝር
ይኸው ! አው ! አው !
የካንዱ ወዳንዱ ጉዞው
የውሃ መንገድ ነው ፡—
ማለት
ከጠወለገችው ነገር
ወደ በር
ወደ አልጋው እግር ።

አሌ—ፊቱር ምልልሱ
ካዳሚ መላላሱ ።
ታዲያን ተላልሳ ልሳ
ካልጋ ወጪ ወራጁ
ሂያጃ

ሃያ መታት
የዕድሜዋ ሂያት
ግሥግሣት

አይገቱት ጅረት
አረጅች ፤
የመጣችበትን እረሳች ።
ተቆራርጣ
ከዘመድ አዝማድ ።
እና ቢቸግራት
ተወዳጅች ካመድ
የጠፋ ከሰል አመድ ፤
የብረት ምድጃ አመድ ።

..

ምድጃውን ታቅፋ
ረመጡን ወዲያ ገፋ
ያንኑ ወዲህ ገፋ

— 15 —

በንጩት መሳይ
የምታደርገውን ሳታይ
በትካዜ
ጭልጥ ባሳብ ውዝዋዜ ፤
በድሜ ሐዲድ
የሁዋሊት መሄድ ።

..

ስንት ዓመታት
ባይነ—ልቦና ማጫወት
የእሸትነትን ወራት ።

..

የእሸትነት ወራት
የፊት ሙላት
የቤትኛ አዳሪዋ ውበት
ጭልጥ ብሎት
እንዳለ

ሙዋሽሸባት
ለፍቅረኛ ሳይተርፍ
ለልጅ ሳያልፍ ።

— 16 —

ምስኪን ፣ ምስኪኑ እኔነት
ባዶነት
በባዶ ቤት ፤
በሰው ማሕል ብቸኛነት ።

በትንታግ ውጋገን

ያ የማየው ከሰል ፣ ያ ጥቁረት
ውስጡ የተቀበረው ፍም
እሳት

አራጋቢ አራግቦት
እየተቀጣጠለ ሄደ
እየነደደ ።

እና በትንታጉ ውጋገን
ስንቱን አየን
ስንቱን

ስንቱንስ ልናይ ይሆን
ስንቱን

ቢለቀን ዐይነ—ጥላ
የሦስት ሺ ዓመታት ከለላ
ዕውርነት
ያፍዝ ያደንግዝ ምታት ።

የእስቱዲዮው ማይክሮፎን

ለነ አስፋው ዳምጢ

የኒትሪክ ክሮች ተጋምደው

ከማይክሮፎን ተዋደው፤

ማይክሮፎኑ

በንጥልጥሉ፤

እስከተደገፍኩት ጠረጴዛ

ወርዶ

ካይኔ የሚታከክ መስሎ

ውዝውዝ

ውዝውዝ ።

ታዲያን ዐይኔም

አብሮ አብሮ

አብሮ አብሮ ።

መሆኑ ነው የኑሮ ተጫፍሮ

አካባቢ ሰውን አስገብሮ ።

ያቡዬ ተራራ

ማዶ ለማዶ ተያየን

ከዝቁዋላ

(ያቡዬ ተራራ)፤

ከናዝሬት አዲስ አበባ

ስበር

እሱጧም ባሻገር

አብሮኝ ሲበር ።

• •

ያቡዬ ተራራ

ዝቁዋላ

እየተንጠራራ

ወደ ሰማይ

በሩቁ እሚታይ

በርጅና ተጨረማምቶ

ድምፁን ውጦ

እሚያልጎመገም

ልጉም አልጎምጉም ።

አድካሚ የሕይወትን መልክ ፍለጋ

እፍ እፍ ፤ እፍ የጉሽ ገፈት
የጥሬት ከለላ
እንትፍትፋት ።

• •

እፍ እፍ ስልባቦት
የወተት ላይ ውፍረት
እኝካት ።

• •

እፍ እፍ ግግርት
የውሃ ላይ ቅርፊት
አረንጉዋዴ በቀልት ።

• •

እንደ ጉሽ ገፈቱ
እንደ ስልባቦቱ
የውሃ ላይ ግግርቱ

• •

እንደዚያ ደዚያ
እፍልኝ ምሥጢር ከለላ

ሰዋዊ ዐይነ—ጥላ ።

• •

የሕይወት ምሥጢር
በዘመናት ክምር
ቅበርብርብርብርብር
(እሱን ነው እምቆፍር) ።

የሁለት አካሎች ትሥርሥራት፡-በትዳር

እንደ ሁለት እግሮች

ያንድ አካል

እንላለን

ፊት ሁዋላ

ፊት ሁዋላ ።

እና እንሄዳለን

ተከትለን

የድሜያችን ፋናውን ።

• •

ሂደቱን ስንሄደው

ተጫምተን ነው

ዛሬን

ነዝጉዘን ነው

ትናንትናን ።

እና የጫማችን ድምፁ

ነገን ነገን

ነገን ነገን ።

እንዲህ እንሄደዋለን

ተከትለን

የድሜያችን ፋናውን

ባብሮ አብሮነት ፤

በመዋደድ ፤

(ሰዎች እንደሚሉት)

« ተጋፈን ነጠላ »

« ተቁዋርሰን እንጀራ » ።

ከዕለት ዕለት ተረማምዶ :- በትዳር

በትዳር ጀልባ ውስጥ
የሕይወት ጀልባ
(እማማ)

እና እኔ
(አባባ)

እና ልጆቹ
(ዘመዳሞቹ)

ተጋምድን
በሥጋ በደም ፤

እንቀዝፋለን
እንዳለን ተያይዘን ።

እንቀዝፋለን ፤
እንደርስ ብለን
ከወንዙ ማዶ ።

ዕለቱን አጫንቀን
በሙከራ
የየፊናችንን ስንሠራ ።
እና ስንጣጣር

ውሎዋችንን ውለን
ማታ ከተመለስን ፤
ተሻገርን ፡—
ወንዛችንን ተሻገርን ።

የዘበት ሙዚቃ

ይህ እማይሉት ሐሳብ

ከውስጤ ተፍላልቶ

ሸቅብ

ሁለመናዩን ውጦ

እንጉርጉሮ

እንጉርጉሮ

ፋጨት ፋጨት

አስኘኝ

ባሳብ ስመመኑ ጣለኝ

አስተኛኝ

በሹሩሩሩሩሩ

ካሳብ እምብርት

ከባሕሩ

ያሳብ ትሥርሥሩ ሥሩ ።

ዘላለማዊው ካሣ አባ ታጠቅ

የቁዋጥኙ ላይ እሬሳ

የዚያ አምበሳ

የካሣ

በመቶ ዓመቱ ቢያገሳ

ስንቱን

ስንቱን ቀስቀስውላ ።

በተራቆተ ሰማይ ከለላ

ካገለጸመው ጨርቅ ክር መዞ
በመዘዘው አያይዞ
የጠርዙን ቅዳዶት
መልሶ አገልጽሞት

ያንን ፤

የሸፈነ መስልዋል

ገመናውን ፡-

ልክ እስከ ጉልበቱ ፤

እስከ እምርቱ

የቀረው ገላው ተራቁቶት ፡-

ወይ ጥቁረቱ

ወይ ንጣቱ

አመዱን ነፍቶበት ።

..

ሰውየው የው የው

እስከ ዱላው ጥሎት

ሸክሙን

ባዶ እጁን

ብቻውን

ወደፊት ወደፊት ሲለው ።

አሸዋው ደሞ ክፋቱ

ሲስበው

የሁዋሊት የሁዋሊት ።

..

አንጀቱ ተጣብቆት

ሰውየው

ኅድኑ ፈጠበት

ያፈራርቃል እግሮቹን

ባስታሞ

ብድግ ጣል

ቀኙን

ብድግ ጣል

ግራውን ፤

ተሸክሞ ከሞ ከሞ

አቡዋራ

በራስ ጠጉሩ

ባንገት ዙሩ

በጀርባው ሸለቆ

ቁልቁል ዘልቆ

እስከ ግር ጣቶቹ ።

• •

ወይ ተናገቆ
ከሞትና ከሕይወት ጋር
(የሰው ነገር)
ስንቱ ይደግም ይሆን
 ሳይወድቅ
ግራ ቀኙን ማፈራረቅ ?

• •

የሰማዩ ቅልጥጥነት
የጣይዋን ቃጠሎ ለቆት
አሸዋው በቃጠሎው ግሎት
እግሩ በግለቱ ነፍሮት
 ሲሄድ
ሸብደድ ሸብደድ
ሸብደድ ሸብደድ
ደሞ የከንፈሩ ክስመት !

• •

ጥቁሩም መሬት
በድርቅ ደርቆ
ሲያዩት ያስፈራራል
 ተላቆ

— ፴፪ —

አፉ እስከ ጉሮሮው ።

• •

እና
ማለት
ይህስ ሰው እንጃለት
ለተሰፋው እንጃለት ።

— ፴፫ —

የጣቶች ክምችት

እርቃነ ቃነ ቃነ ሥጋውን

ሁለቱ ተጣጥፎ

በጉልበቶቹ ደግፎ

ጣት እምታህል አገጨን ።

ኮለለለል የምባው ዘለላ

በትንሽ አፍንጫው ጥላ

ቁልቁል

ወዳገጨና ጉልበቱ ማሕል

እንክብል በንክብል ።

እንክብሉ እዚያ ውስጥ

ፍርጥርጥርጥ

ድንገት ቢያርስለት

የቆዳውን ስንጥቅጥቃት ።

ቅባትማ የት ተገኝቶ

ምነው አምና ቀርቶ

ሲሞቱ

እናት አባቱ እፊቱ ።

• •

በእግሩና እግሩ አርገው

እጆቹ

እጫማው ላይ ተገናኝተው

ክምችት ሆነው ጣቶቹ

ዐይኖቹ ሥር

የቤተሰቦቹ ቁጥር

የነበር ነገር የነበር

ሀቻምና ቻምና ቻምና

ድርቁ ሳይሆን ባገር ጤና ።

ኃጢአተኛዋ እማማ

ልጆቹ ፣ (ሕያዋኑ ፣ ቡቃዮቹ)
ሊጫወቱ ቤት ቤት
ከጉዋሮ

ጣጥደው ቆርቆሮ ፣—
(ድስት)
ያጎሩበት

ውሃ መሳይ ነገር
ዐፈር
ጠጠር
(የሥጋ ምትር) ።

• •

መቼም ሥራው
ያስመስሎ ድርጊት ነው ።
እና ያን አማስለው
የበሰለ ሲመስላቸው
(የቤት ቤት ጨዋታ ብስለት)
ያወጡታል ቆርቆሮውን
(ድስቱን) ።

ይገለብጡታል በገል መሳይ
ይጥም እንደሆነም ሊታይ
ይቀመሳል

እና በቅብልብል
ይደነቃል ።
ከዚያን ተጠራርተው
ቅጠል ከጭቃ ማጣቀስ
አፍ አድርሶ መለስ
እና ጣል ወደ ጎን ።
ዱሮውን
ጨዋታ አይደል ፣ ቀልዳቸውን ።

• •

ከዚያን ይቀጥላል
ሌላው
የግርዶሽ ውስጡ ጨዋታው ፣—
ሎጋው ሽቦ
ሁለት ልጆች ከቦ
መሸሮች
እንዳይት ስናደርግ እኞች ።

• •

እንዲህ የቀልድ ቀልዳቸውን
ተጋብተው
የውሸት ውሸቱን
ተዋልደው

ወገን ይለያሉ
 አበሻ ፈረንጅ እያሉ፤
 ውጊያ ለመጀመር
 በኮባ በንጨት ምንሽር ።
 እና ጉዋሮ ለጉዋሮ መባረር
 በንጨት ፈረሰ ።
 የውሸት ጎራዴ መማዘዝ፤—
 ተማረክ አልማረክም
 ጭቅጭቅ
 ጥጋት ቆማ ስትሥቅ
 ትንሽ ልጅ፤—
 የልጅነት ወዳጅ
 አፋርታም
 ኪኪኪኪኪኪ
 ጠብ አጫሪ፤ አነካኪ ።

• •

የውሸት ጦር መስበቁ
 ይቀጥላል ሣቁ
 እስከ እሩብ ጉዳይ
 ለመማረር
 ዋይ ! አልቅሶ ለማረር

እና ለመዘመር፤—
 ሹዋ ብትን (የጠብ መዝሙር)
 ጨዋታ ፈረሰ
 ዳቦ ተቆረሰ ።
 ተለያይተው በዚሁ
 ለቅሶው እስኪረሳ
 እልሁ
 ጥቂት ይቆያሉ
 ወይም ይቀራሉ
 በዚያው፤—
 እስከ ማግሥት
 አድሮ ለመፈላለግ በናፍቆት
 እና ለመጀመር
 የቤት ቤቱን ነገር ።
 አሁንም እስኪያው
 እስከ ተማሮ ለቀሣው ።

• •

እንዲህ ሲጫወቱ ሲጫወቱ
 የጊዜ ሰንሰለቱ
 ማግሥት፤ ሳምንት፤ ዓመቱ
 እየተከታተለ ሄደ
 ሸለለለልል፤ ነጎደ ።

ቡቃዮቹም ባንድ መሥመር
 ከጊዜው ጋር
 መዘዘዘዝ ቁመቱ
 እየተራራቁ ከመሬቱ
 ጥድፊያ ሆነ ለወጣትነቱ ።
 የልጅ ገላውም ዳበረ
 ፊቱ እወለወለ
 አማረ ።
 እና ስንብት ሆነ በዚህ
 ካስመስሎው ጨዋታ ጋር
 ምትር ብሎ ጠጠር ማኅር ።

• •

ዱሮ ታደገና
 ጀመሩ
 ሊያቁሉ
 ሲያስተውሉ
 ትንሽ ወንድማቸውን በደስደስ
 የሸምበቆ ፈረሱን ሲያስደንስ ።
 ይኸው ሆነ ምልክቱም
 ከልጅነት ዓለም
 ካይነ—ልቦና ዓለም
 ካስመስሎ ዓለም
 የመውጣቱ

አደኩ አደኩ የማለቱ
 ካዲስ ሕይወት መፋጠጡ
 ወዳዲስ ሕይወት መስመጡ ።

• •

እና ተሸጋገረ ያ ትውልድ
 ወደ ወጣት ፈረስነት ፡—
 ሽምጥ ግልቢያ
 ነፋስነት
 የሁለት ዓለሞች ተገዢነት ፡—
 የተፈጥሮ ዓለም
 እና
 ያልተፈጥሮ ዓለም
 (የይሉኝታ ፤ ያነውሮ)
 (ጎብረተሰብ ያቀነባበረው ኑሮ) ።

• •

የኒህ ሁለት ዓለማቱ ዜጋ
 የድገት ጎዳነኛ
 ገና ብቅ ያለ ወጣት ወደኛ ፡—
 የደም ሙላት
 የሥጋ ፍርጥማት
 በወጣትነት እሳት ተሠርጎት

በነፋስ ፈረሱ ተቀምጦት
ቀና ብሎ ሲሄድ
እንዴት ጠንካራ ይመስላል

ክንዱ

ደሞ የጀብድ ሥራ መውደዱ ፡—
ልምጠቅ ልምጠቅ ይላል

ወደ ሰማይ ፤

ልጥለቅ ልጥለቅ ይላል
ወደ ሕይወት ቀላይ ፡—
ሕይወት ሕይወትነትዋን ልይ
ጥቅምዋን ልወቅ
ወዝዋን ልጭመቅ
ይላል ።

በብዙ ነገርም ይባበላል ።

• •

ታዲያን እንዲህ ካደጉት
ሁለቱ

ወንድሙና እቴጌ
አንድ ቀን በምሽቱ
ይጫወቱ ነበር

ብቻቸውን

እያነሡ የዱሮውን ፡—

— ፵፪ —

የግርዶሽ ውስጡን ጨዋታ
ሎጋው ሽቦ

ሆታ ።

• •

እንዲህ በተጫወቱ ባመቱ
አንድ ቀን እቴጌ

ሕይወቱ

ቁንጢጥ ቅልቅል ኩርኮራ
ያቀመሳት መስላ

ትሥቃለች

እምባ ቅልቅል ሣቅ ።

እና ፤ ታያለች

ያንፃርዋን ግርግዳ ።

እንደ ማንበብም ትላለች

የሕይወት ስንክሣር

(የራስዋን) ፡—

ወበዛቲ ዕለት ጸንሰት
ወለት

ስትጫወት

ምስለ ፍቅረኛዋ

ወጣት ።

• •

ታዲያን ያንለት

— ፵፫ —

እስዋና ወንድሙ
የተፈጥሮ ብርቃብርቅነቱ
ድጣድጣዊ ሂደቱ
አምጥቆ ጥቆ ጥቆ
እስከ ሰማየ ሰማያት አርቆ
የት እንደጣላቸው እንጂ ።
ብቻ

ያ በሆነ ፣ በጥቂት ወራት
ይሉኝታዊ ፍራት

አነውሮ

ያምዘርዝንውን ወርውሮ
ከሥውር ቦታ ቀርቅሮ
አስቀምጦዋታል ነጥሎ
በኅፍረት ስሜት ጠቅልሎ ።

• •

እቴቱም የጥቅልልዋን
በእምባ በደመኑ ዐይኖች
ትቃኛለች
የተቀረቀረችበትን ክፍል ።

• •

ክፍልዋ ባራት ግርግዳዎች ተከባ

ያፈር ወለል
የሁለት ዚንጎ ደረባ
እንደ ነገራነገሩ ክፍል
ከዚያች እፍኝ ክፍል
ካንዱጋ
የሣር ፍራሽ የቦንዳ አልጋ ፤
ከዚያን ጥቂት ቅራቅምቦ
የለት ጉሮሮ አስታዋ
እና ያለው
በቃ ይኸው ነው ።

• •

እቴቱ ቦንዳ አልጋውን ተደግፋ
የሦስት ወር ልጅዋን ታቅፋ
ቁጭ ብለዋለች
ከወለሉ

ትራስ ብጤ አስቀምጣ
ከሰሌኑ ።
እና አሉታ አላት አሉታ
ልብዋን ታምቡር የሚያስመታ
ባሳብ ባሕር እያስዋኘ
የሚያስጮሃት እያሰኘ ፡—
ወዴት ጠፋ ፍቅረኛዬ
ወዳጄ

እንደ ጭዳ ከብት አራጄ ?
እንደዚህ አጋልጦኝ
ያልተመኘሁትን ሰጥቶኝ
እንዴት ይስመጥ
ካለመታወቅ ጫካ ውስጥ ።
አድላዊ ተፈጥሮ ፈጥሮ
ደስታን አጋርቶ
ተጋሪዬን ነፃ ሲለቅ
እኔን ዕንቅ ፡—
በርግዝና ሞልቶ
በናትነት ሰንሰለት አብቶ
አስነግቶ
የኃጢአተኛነት ወረቀት ።

..

እቴቱ
ትልናልናልናልና ሮሮዋን
ከውሃ ያወጡት ፣ ነጠላ ይመስል
ነጠላዋን
ጥምዝዝዝ ታረጋለች
ሰውነትዋን

— ፵፮ —

ጭምቅ የምባ ከረጢትዋን ።

..

የመውደድዋ ጥልቀት
ርቀት
ባጥንትና ሥጋ ገዝፎት
ተኝቶታል የዕቅፍዋ ሙላት
በጨርቃጨርቅ ተድጎልጉሎ
በናቱ ሰውነት ተጠቅልሎ ።
እናት ፡—
ምንጣፍ ሁናው
በጭኖችዋ
(ደጋን ጉበጠት)
(እጥፍጥፋት)
ሁለመናውን ጀቡናው ፡—
ጥብቅ ወደ ሆድዋ
ወደሚለዋወሰው አንጀትዋ
ከጀሮው እንዳይገባ
ሠርሥሮ
ኅብረተሰባዊው ተወርውሮ
የስድብ ቋጠሮ ፡—
የልብዋ ውስጥ ማሚቶ
አስተጋብቶ

— ፵፯ —

የምትሳደብ መሰለች ፤
ተሳደበች ፡—
እንጂ ! እንጂላችሁ !
ግብዞች !
የግብዝ ግብዞች ናችሁ ።

• •

ይህን ብላ ተፋጠጠች
ባይነ—ልቦናዋ
ከባድ ዘመድዋ
ከጉዋዶችዋ
ካራጅዋ
(ክብርና ወሳጅዋ)
ከሞላው ጎብረተሰብ
የኑሮ ዐይነቱ ገደብ ።
እና
ቀጥቀጥ ቀጥቀጥ
ቀጥቀጥ ቀጥቀጥ
ሰውነትዋ ፤
ድው ድው
ድው ድው
ልብዋ ።

• •

ጥርሶችዋ ተናክሰዋል ።

ዐይንዋ ተጉረጥርጥዋል ።
እጆችዋ ተጫብጠዋል ፡—
እንጂ ! እንጂላችሁ !
ግብዞች !
የግብዝ ግብዞች ናችሁ ።

• •

ደግማ ደግማ
በወቀሳ አለንጋ
ታማ ፤
እና ሲቃ ይዘዋት
ስቅስቅ ፤ ስቅስቅ
ስቅስቅ ፤ ስቅስቅ
ፊቷዋን በመዳፎችዋ ሸፍናው
ላፍታ ያህል አነባችው ።
አንብታ ብታ ብታ ሲበቃት
ያ ሁሉ ውጥርጥራት
ላልቶት
ባንዳች ለራስ ማዘን
የነገር በነገር ማስተዛዘል
ለወለዱት ማዘን
መሳሳት ።

• •

በደንዚያ ዐይነቱ ስሜት

አንጀትዋ ተለዋውሶ
ቁጣዋ ፈራርሶ
ስሜትዋ ለስልሶ
መለስ አለች ።
ቀና ብላ አካባቢዋን ቃኘች ፤
እያደራረቀች
የፊትዋን እርጥበት ፤
ድግምት ይመስል እያለች

ባሳብዋ ፡—

አንተ ግርግዳ
የጣሪያውም ቀዳዳ
(የሰማዩ መስኮት ፤)
አንተስ ወለል
የሥርቻውስ ዐፈር
(የምስጥ አገር ፤)
ፍርዳችሁ ምን ይሆን ?
በኔ ላይ
እምታይ
በሁለት ገዢዎች ማሕል

ስዋልል ።

• •

ይህን ብላ ብታዳምጥ

— ፶፪ —

ማን መልስ ሊሰጥ ፡—
እስዋም ዝም
ዝም
ጣሪያ ግርግዳውም
ይል ይመስል
ይልቅ ሂጂ
የልጅሽን ነገር አበጃጂ ።

• •

ወዲያው ልጅዋ ተነፈሰ
የናትነት ስሜትዋን ጠቀሰ
ቀሰቀሰ ።
እስዋም ሕፃኑን አንሥታ
አንገቱ ውስጥ ሸጉጣ
እራስዋን

ዐይንዋን ጭፍን
በሰመመን
ባራስ ልጅዋ ጠረን ።

• •

ከሰመመንዋ ስትነቃ
ዐይንዋ ሄደና ተጋጩ
ከከሰሉ ላዩ ዕቃ
ፍልቅልቅ
የሻይ ቅጠል የሚጠብቅ ፡—

— ፶፫ —

ፈለቅለቅለቅ እንደሚሥቅ
ክፍልዋን አሙዋሙቆ
አዳምቆ ።

• •

የማታዋም ፀሐይ ገብታ
በበር

ካፈር ወለሉ ተኝታ
አነጋጋሪ ወዳጅ መስላለች ።
የሰላም ስሜት ፈጥራለች ።

• •

ይህን ሁሉ እያየች
እቴቱ
ካልጋው ጥጋት እንደቆመች
ፈዛ

በእንግዳ ስሜት ተይዛ
ተርተር ተርተር
የልብዋ ቁጥርጥር
የፊትዋ ኩስትርትር
ተርተር ተርተር ።
እንዲህ
በስሜት እድሳት ተኮርኩራ
ከውስጥ

ስትቸር ስትፈራ
ከከንፈርዋ ፈልቀቅ አለች

ወደ ሣቁ እየተገፋፋች ።
ዐይን ዐይኑን ታያለች
የልጅዋን ።

ወይ እቴቱ
ወይ ርዝመቱ
የመከራ ከራ ከራዋ ቁመቱ ።

ዋይ ዋይ ለቴቱ

ሺህ ጊዜ አላየኝ

ሺህ ጊዜ አልመረጠኝ

ወደቀኝ

በመጀመሪያው ።

እቴቱ

ዕድሜዋ ሆነና

የነፋሱ

የሳቱ ሳቱ ሳቱ ሳቱ ።

• •

ገድገድ ገድገድ

ገድገድ ገድገድ

ሰክራ በመዋደድ ።

ምን አርጋ ታሸገፍ

የሞቀ ትቅፍቅፍ

የሥጋ በሥጋ ተሳብቆ

እኔነታዊ ተናንቆ ።

— ፶፯ —

ሣቅ ለቅሶ

ሣቅ ለቅሶ

የሚያስቃይ ተላልሶ

የርስ በርስ ተናክሶ ?

• •

ከጥንት ጥንት ነው

እንዲህ የነበረው

የፍቅር ነገሩ

ትሥርሥሩ ።

እና ስትነሣ ሲጥላት

ስትነሣ ሲጥላት

ሁዋላ ደፍቆ አስቀራት ።

• •

ታዲያንን ፍራቱ

ድንገትዋን እቴቱ

ሆድዋ በመበራከቱ

አጥርዋት መቀነቱ

ያልታሰበው ሲሆን

የተዋት እንደሆነ

የጠዋቱ ጣቱ ጣቱ

ዋይ ዋይ ፤ ዋይ ለቴቱ ።

— ፶፮ —

የነቢዩን ፊት አይቼ በፎቶ

ጥርሶቹ ተናክሰው ናክሰው
የተጣበቁቱ ከንፈሮቹ

ሾለው

ትልልቅ ዐይኖቹ ቦዘው ፤

የግምባሩ ሽብሽቦ

እስከ ቅንድቦቹ ተሰቦ

ፊቱ እንዳለ ፤ አሞልሙሎ

የጥይት እርሳሱን መስሎ

በጉዞ ነው ያለ

ተተኩሶ ።

ገስግሶ ግሶ ግሶ

ያን ማዶ ሊመታ

ባሳቡ

ማዶ ግቡ ።

ማዶ ማለት

የነገ ነገነት ፤

ማዶ ማለት

የመጨ ጊዜ መጨነት ፤

ምስጢርነት ።

ለሱ ፤

ሞት ሽረት ነው ማወቁ

የነገን ነገነት ዛሬ መፈለቀቁ ።

እንግዳዊት በእንግዳ ዓለም

ሁለት ተረከዞች ፡— ሁለቶች

ንቃቃታሞች

ግራር ይመስል

ተቅረፍርፈው

ተተክለው

ካውላላ ወለል

አየሁዋቸው ።

• •

ከተረከዞቹ ይጀምረውና

ዐፅም የሚመስል ቁመና

ያጥንቶች ቅጥልጥል

በጅማቶች ተያይዞ

ወደ ላይ ተመዞ

እስከራስ ቅል

ቆሞዋል

አንድ አካል ፤

ያንዲት አሮጊት
የስልሳ ሰባ ዓመታት ።

..

ያጥንታ ጥንታ ጥንትዋ
አሮጊትዋ
ያደፈ ፀጉር
ያደፈ የቤት ሥር
ያደፈች ነጠላ
እቤት ሥሩ ላይ ተጥላ ፤
ጥንታ ጥንታ ጥንትዋ
አሮጊትዋ
መስለዋል የጤና ዘመቻ
ፎቶግራፋዊ መግለጫ ።

..

ለምርመራ የሚሆን ሊሰጡ
ከሐኪም ቢሮ ሲወጡ
የሚሰጥበት ጠፍቶዋቸው
ቦታው
መስጠቱም እራሱ
ገርሞዋቸው
ግራ ቢገባቸው ፤

ለዚህ ነው
መቆማቸው
ካውላላ ወለል
ተረከዞቻቸውን ተክለው ።

..

በግራ ተጋብቶዋቸው
ይህን መልክት
ያንን መልክት
ዓይኖች ማንከራተት
ከንፈሮች ማጫወት
ፈገግታ ማማጥ
የጠየቁ መስለዋቸው
ዕርዳታ
በቁንዋንቁዋቸው ፤
ሌላውማ ጠፍቶዋቸው
እስካማርኛው ።
እኝህ የጥንታ ጥንትዋ
ምን እንደሆነ ተስፋቸው
እንጃ
የጥንታ ጥንታ ጥንትዋ
አዛውንትዋ
ላለሙ እንግዳዊት
ዓለሙም እንግዳቸው ፤ ዕዳቸው ።

ያቦጫጫሪዎች የመጨረሻ ትምህርት

በጥቁር ጥቁር ጥቁሩ ወፍጮ

በነጩ መጅ

(ሁለቱም የፈረንጅ)

አቡዋጭሬ ጭሬ

ንጣት ከጥቁረት አኑሬ

ዞር እላለሁ

ልፋጠጥ

ከብዙ ዐይኖች

የተማሮች

እና ጉሮሮ እጠርጋለሁ

ላስረዳ

ልገልጥ

የወፍጮ ላዩን ነጭ ስጥ ።

..

ከተፋጠጥኩዋቸው ፤

አንዳንዶች

ባምስት ጣቶች

ባላ ሠርተው

በዚያ ባላ

(ያይን ከለላ)

እራሳቸውን ደግፈው

በግምባር ቁዋጠሮ

ባንዳች ዐይነት ተመራምሮ

ይመስላሉ

የምንደማመጥ ፤ የሚያስተውሉ ።

..

ከዚያን እነዚህ ነዚህ ነዚሁ

ሌሎች ሌሎችም ከዚሁ

በነጭ ነጭ ወፍጮ

በጥቁር መጅ

(ሁለቱም የፈረንጅ)

ቦጩርጩርጩርጩር

ቦጩርጩርጩርጩር

ቦጫጭራሉ

ሊያስቀሩ

ስርጭትጭቱን

ንጣቱን

እየገለበጡ ከጥቁሩ

(ከባሕሩ ማዶው ፤ ከባሕሩ) ።

ከዚያን ሌሎች አሉ
 ከተፋጠጥኩዋቸው ሁሉ
 እንደ ዘበት
 ነገርን የሚያዩ እንደ ዘበት ።
 እነሱ
 በጣት እስከመቆጠር ያነሱ
 ዘለፍለፍለፍ በመላ አካል ፤
 የክምር ላይ ኬፒ
 ወዳፍንጫ ዘምበል ፤
 እግር ዘርጋ
 ይወጠራል
 አንዱ ባንዱ ላይ ይጣላል ።

..

ከወዲህ ጫፍ
 ለመዝናናት በድግፍግፍ
 ከዚያን ዕንቅልፍ ዕንቅልፍ
 መጣፈጥዋ ያቺ ፀሐይ
 የመስኮት ጫፍ
 ዕንቅልፍ ዕንቅልፍ
 የኒትሪክ ደወሉ እስኪለፍፍ ፤
 ሸዋ ብትን
 ሸዋ ብትን

ያራቱ ግርግዳ ማሕል
 የንካ ለንካ ገበያ
 ያስተማሪ ከተማሪ መተያያ ።

..

ሹዋ ብትን በድግምግም
 እስከዚያ ቀን
 የፈተና
 ያንዳመት ጎዳና
 ወይስ
 ወይስ የምናልባት ወይስ
 ወደ ትዝታ ዓለም

በትውስጡስ

እልፍ ደሞም እልፍ

በድግፍግፍ

ተማሪ አስተማሪ
 እስከ መጨረሻው ዕንቅልፍ ።

ጭንግፍገፋ

የቀንዳውጣ ዘር ይመስል
የገጣሚ እኔነት
(የግጥም ፋብሪካ ሞተር)
ተውጥዋል
በቀንዳውጣ ዛጎል ።

• •

የቀንዳውጣው ዛጎል
ይሉኝታ ነው
ኅብረተ ሰባዊ እዝል ፤
ልማድ ነው
የዘመናት ቁልል ፤
ጠባይም ነው
ግለሰባዊ ሐብል ።

• •

አዛዩም ታዛዩም
ቁልሉ ገዝጉዋዙም
እሥርሥሩም

የገጣሚ እኔነት
ውጤቱ
እሱ ነው በድምሩ ።

• •

ድንቅፍቅፍቅፍ
እሱነት ድንቅፍቅፍ
ሲያስብ ሲጽፍ
በነበር ድግፍግፍ ፡—
ቀንድ አውጣ ይላል
ቀንድ አታውጣ ይላል
ነብር ያየ ይመስል ፡—
ነብሩ መጣ ይላል
ነብሩ አልመጣ ይላል ።
“እየቸረ እየፈራ”

እንዲህ

ይጨነጋገፋል
ይደነቃቀፋል
ግጥም ሲያበጅ ሲሠራ
የብዕር ስንዝራ ።

ስሜቱ ሲከብደኝ

እንዳሎሎ ድብልብል
እንደ ሙዳ ሥጋ ልል
ከብለለለልል
ቁልቁል
ወደ ደረት ፤
ተመልሶ ሽቅብ
ወዳንገት
እስከጉረሮ
ጥበቱን ወጥሮ ጥሮ ።

• •

ደሞ ከብለለለል
ቁልቁል
መልሶ ሊያጨራምት
የስሜት ከረጢት ።

• •

እንዳሎሎ ድብልብሉ
እንደ ሙዳ ሥጋ ልሉ

መሆኑ ነው

ሚዛኑ

የብስጭት ስሜት ፤

ተጭሮት

በሆነው ነገር ።

• •

እሱ ስሜት

እንደ እምባ መተናነቅ
ከጉረሮ ላይ መድጎልጎል

ማነቅ

ማስጨነቅ ።

ምክንያቱም

እንዳሎሎ ድብልብሉ
እንደ ሙዳ ሥጋ ልሉ

ሲወርድ ቁልቁለቱን

የደረት

ሲወጣ ዳገቱን

የጉረሮ

ፍትልትልትልትልትልትል

ለብዙ አፍታ

ለብዙ ቆይታ

እያምታታ

የስሜት ውስጥ ስሜት ።

ወዮ ለጥምቀቱ ጥሬ ድምቀት

እርሳስና ወረቀት ማፋጨት
ትምርት ቤት መመላለስ
ዕድሜ ሙሉ መላስ
መጣፍ

ኮፈፈፈፈፈፈፈፈፍ
ቀርፈፈፈፈፈፈፈፍ
አንቀረፈፈን
በግራችን
ባራት ጐማም
መኪናችን
የዳርዳሮች አርጎን ።

• •

አስጣለን እምብርቱን
እሱ
ለዚያ ለሰው ዐይነቱ ፤
ለምንለው
እርሳስ ከወረቀት ያላፋጨ
እና ያልሰለቸ

በትምርት ቤት ምልልስ ።
መጣፍ እንደጨው ያልላሰ
ያልተለሳለሰ
ጥሬ ጥሬ ጥሬ ጥሬ ጥሬ !
ባላገሬ
በስሜት የሚመራ
የሆታ ሰው ፤ የጭፈራ ፈራ ።

• •

ለዚያ ሰው አስትቶን
የምብርት እምብርቱን
እነ እኛን ፤ እኛን እኛን
በንቅርፍፍ አስቀረን
ዳርዳራን
በግራችን
ወይም ባራት ጎማ
መኪናችን
አድርጎን እንግዶች
የምሁራን ግድንግዶች
በምጥቀት ዓለም የምንኖር
የዳርዳራ ሰዎች የዳርዳራ ፤
ዳር ቁዋሚ ተቺዎች ።

• •

እንተቸዋለን በተራቆ

ያንን ሰው ሰውነት
ሲጫወት
በጥሬነት
ባልተከላለሰ ድንግልነት ።

• •

ታዲያንን
የዚያ ሰው ጥሬነት
ያልኖረ ለት
ወዮ ለጥምቀቱ ጥምቀትነት
ለጥሬ ድምቀቱ ድምቀት ።

የጫጉላ ማግሥቱ ጉዞ

ጫጉላ ሙሽሮች አበባ
አበባ

ጽጌረዳዊ ፍንጥቅጥቅ ፤

ሆታ

ጭብጨባ

የከበሮ ድልቅ ድልቅ ፤

የዘፋኝ ትርምስ

ድብልቅልቅ ፤

የጫጉላ ቁም ነገር

የድንግርግር

ብር አምባር ሲሰበር

እንዲህ እንዲህ ነበር ።

• •

ብር አምባር ፤ አምባር ሰበራ

በሆታ ሆታ ተውጦ

በብርቃብርቅነት ንዳድ

ቀልጦ

የጽጌረዳዊ ፍንጅት

ቅላት

በዚያች ምሽት
ተከፈተ ክፍተት
የሕይወት በር የሕይወት ።

• •

ማልዶ ማልዶ

ጠዋት

ጎሑ ቀዶ

የሰማዩንና የመሬት ንክኪት ፤

የጎሑ ፍመቱ

ቅላቱ የጎሑ

ተብጫጮቹ

የጨረር ዐይነቱ ልውስውስ

የተመታ ዕንቁላል

ቀሰሰሰሰሰሰሰ

እንደ ሠዐሊ ቡሩሽ

ይሳባል ፤

ጎሕ ብርሃን ጤዛ ለጤዛ

በዚያ የጥር ማለዳ

ቀዝቃዛ

ገርግዳ መታከክ

በበር ቀዳዳ ማጭለግ

— ፸፬ —

ተነሥተው እንደሆነ ሊያያቸው
ሙሽሮቹ ከንቅልፋቸው ።

• •

እነሱስ ተነሥተዋል

ጎበዞቹ

የተኙቱ ሠርገኞቹ ናቸው ፤

ሲተረማመሱ አድረው

በየሥርቻ ተገርስሰው

የርፍርፍ

እና ሙሽራው ሊጠፋ

ሲያልፍ

ከሙሽሪት ጋራ በትቅፍቅፍ

ያልሰሙ

ጨርሶ ርሶ ርሶ ያልሰሙ ።

እንደዚህ ነው የሾለኩት

በተያይዞ

ለዚያ የጫጉላ ማግሥቱ ጉዞ ።

• •

መኪናቸው አፍታም አልቆየች

ወዲያው መንገድ ገባች

ጎማ ከመሬት አፋጨች

— ፸፭ —

ፍጭት ጠጠሩን አንጫጫች
እንዳክርማ ሰነጠቀች
ያንን በድና በድን ከተማ ፡—
(ጉርምርምርምርም)
ካይን እስክትጠፋ ዘለቀች ።

• •

የጫጉላ ቤትዋ ቁስልስል
በቤት ሥር

ደማምቃ ከጅጌዋ
ካንገትጌዋ

በጥልፍ ቀሚስ
ሙሽሪት ኩንስንስ
በሻሽ መሳይ ሸብታ
በኩታ

የሸፍንፍን
የመኪና ውስጥ ጅቡንቡን
ቁጭ ብላለች እነጂው ጎን
እልዩው ልዩ ነጂ ጎን ።
በሹሩሩ ስሜትዋ ተታታ
ካብሮ አብሮነታቸው የመጣ ።

• •

የሙሽሪት ቀጭን ወገብ
ሽቅብ

የመቀመጫውን ዳራ ታኮ
እስከ ዳራው መጨረሻ ዘልቆ
ከዚያ መጨረሻያ
ስንዝር አንገት
ተመቻችቶት

ጣል ብሎታል እራስዋ
ተንተርሶት
የዳራውን አናት ።

• •

ከዚያ ትራስ ላይ እንዳለች
(የቀልድ ነገር)
(ከነጂው ጋር)

ጣል አንድ ቃል
እሱም ጣል ሌላ ቃል ።
ባስተዋዕያ ቃላቱ

ሣቅ በሣቅ
ፈቅፈቅ ፈቅፈቅ
ፈቅፈቅ ፈቅፈቅ

እስኪፈስ እምባቸው
በጫጉላ ምሥጢራቸው ፡—

ያንዴ ነገር
ባንዴነቱ
ሕይወት ሙሉ የሚዘከር ።

• •

ከዚያንን ዝም ዝም ፡—
እሱም ዝም
እስዋም ዝም
ባንዳች ዓይነት ተፈራርቶ
ሁዋላ ሣቅ ፈንድቶ
እንዳይመጣ
ፈቅፈቅታ ።

• •

ስለዚህ ፣ በመኪናዋ አፍንጫ
ተሠናዝሮ
ዐይኖቹን ወርውሮ
እስካስፋልቱ
ያስተውላል
መንገድ መንገዱን ።

• •

እስዋ ግን ርቃለች
ከማዶው አድማስ ደርሳለች ።

ከዚያም
ተፈታ ! አልፈታም !
«የንቆቅልሽ ቁዋጠሮ» ፡—
የሚል
ካድማሱ በስተወዲያ ዞሮ
ምን ይኖር ይሆን ?
ትጠይቃለች ፡— መልስ አታለች ።
በዚህ አስታካ
ደሞ
ከትዳር ዕድሞ
የጋብቻ ዳግም ዓመቱ
ሠለስቱ
የሚቀጥሉትስ ዓመታቱ
ምን ይመስሉ ይሆን
ትጠይቃለች ፡— መልስ አታለች ።

• •

ሁዋላ በብስጭት ፡— ኤጭ !
ኤጭ ብላ
ሁሉን ጥላ
ወደባልዋ ዞር ብትል
ዱሮ ፍሬን ገትዋል
እሱ

የገጠር መንደር ያስተውላል ።

..

ካንዲት ደሣሣ ቤት
የሣር

አንኩዋር ፍም
ፍልፍል

ካመድ ማሕል
በደረቅ ሣር ተጫጭሶ
ጨሱ ሣር ጣሪያውን ጥሶ

ጉልላቱን አደምኖ
ቦለለለለለለለል
በሩቁ ይጣራል ።
እሚያስተውለው ያንን ነው ።

..

ታዲያንን እስዋም አብራው
ታስተውል ጀመረች
እያገማመደች
ሐሳብዋን ካሳቡ
ዞሮ ዞሮ ትዳር ግቡ ግቡ ግቡ ።
እና እኔ ያየሁዋቸው
እስከዚህ ነው
እነዚያን ሙሽሮች
የጫጉላ ማግሥት ተጉዋገሩ ።

ያኮፈኮፈ እሳተ ገሞራ

ሜዳው ሁሉ ጠብ ነው
ጠብ

ተሸፋፍኖ ነዊ
በጨዋነት ይለኝታዊ ፤
ወይ ዐውቀውት
መዘዙን

የጠብ መጫጫሩን
ስለት መማዘዙን ፡—
የደም ቅላት
የሕይወት መጥፋት ።

..

ሕዝቡ ደመ መራራ
(እሳተ ገሞራ) ።
ጨዋነቱ ብልጭልጭታ
አትጋፉኝ ስሞታ
ስስ ቆዳ
የዕንቁላል መሳይ ጦሽታ ፤
የሳተ ገሞራ በሽታ ።

..

የሳተ ገሞራ ፍንጅት

የደም ርጭት

ዐፈር መሬቱን እሚያርስ ።

ደም ሲፈስ

ትሆናለች ሕይወት

ኩባያ ወተት

(ዋ ! ፈሰስ ከምበል) ፡—

ላትታፈስ

ፈሰሰሰሰሰሰሰሰሰሰሰ ።

ያይናለም ነጠላ

ውሎዋን አሸርጣው

ሌሊቱን ደርባው

ያ ነጠላ

ተጉላላ ላላ ላላ

ዘረዘረ

ክሩ ብቻ ቀረ ።

ደሞ ማሰብዋ

ለጥብት

ለጥምቀት

እንደድ ማቅረብዋ ፡—

የልጃገረድ ነገር

ቢያምራት

ማማር ማማር

እንደ ጉዋደኞችዋ

የድሜ አቻዎችዋ ።

ግን እንዴት ብላ

እስዋስ

ባንድ ነጠላ

ውሎዋን አሸርጣው
 አረሀ ላረሀ
 እንጨት ሰበራ
 እንጀራ ብላ እንጀራ
 እና ሌሊቱን ደርባው ።
 እሱ ለራሱ ላልቶ
 ዘርዘሮ
 ክሩ ብቻ ቀርቶ ።
 ሸረ እንዴት ይቻላል
 ቀንና ሌሊት ማገልገል !
 ቅያሪ ሳይኖረው
 በድንም ቢሆን ግፍ ነው ።

የሪዝ ውስጥ ፈገግታ

ጎብደድ ብሎ ከወገቡ
 ቀና ከግምባሩ
 አሜን ፣ አሜን ፣ ይላል
 ለደምቡ
 ስንብት ነው ነገሩ
 ባሰኝ እንጂ መሠርሠሩ
 ዐይኔን
 ለማንበብ መጣሩ
 ሐሳቤን
 እያስተሻሸ እጆቹን ።
 አጉል ትሕትና
 የቀበሮ ምንኩስና ።
 ከሪዙ ቁጥቁዋጦ
 አስቀምጦ
 የተንኮል ፈገግታ
 ሁለት ሰዎች ያሳየኛል
 አንዱን ባንዱ ውጦ ።
 ታዲያን የቱን ልሰናበት ?
 የዋጠውን
 ወይስ ተውጦ ያለውን ?

የተስፋ እግር ብረት

ርክርክ ውሃ መስታወቱ

በዚያ ውስጥ ያየሁት

እኔነቱ

ላበጃጀው አቃተኝ

ስብርብርብር እያለብኝ

ልበጥብጠው

ላማስለው መሰለኝ

ከሥሩ

ሁዋላ ሲያዘቅጠው አሠሩ

እና ሲጠል

—ድንገት ቢጠል—

ያ ውሃ

እኔነቴን ላበጃጀው

ልነካካ

ያመቸኝ ይሆናል ፤

—ማን ያውቃል—

ስሜት ይባበላል

በተስፋ

ጊዜውን በጊዜ እየገፋ ።

— ፹፯ —

ያለቃና ምንዝሮች ተጋትሮ

ለታደሰ ክፈተው

የባንኮቹ ናቸው

የባንኮቹ

ምንዝሮቹ

ውለታ ደርድረው

ካልተሙዋላ ብለው

ድርድራቸው

ያስታቀፉት ላለቃቸው

ያንን ቢሮ ።

እና እና ዘንድሮ

ሲተያይ ከዱሮ

ጊዜው

ተለወጠ መሰለኝ

እምቢታው ተሰማኝ

የሠራተኛው ።

ታዲያንን አለቃው

እሞላ ብሎ

ጎደሎ ፤

ጠዋት የገባሁ ነኝ

ምሳም አልበላሁኝ ፤

— ፹፰ —

እስቲ አስታውሰኝ

ነገ

ደውለህ

ምንላርግ ትለኛለህ

ይለኛል

የጠቀመኝ ይመስል ።

የማገኘውም ሁሉ

ዘበኛው

ጠራጊው

አትክልተኛው

ያስተጋባል

ያለቃውን ሮሮ ፤

ባይረዳ ዘርዝሮ

እንደሆነ ተጋትሮ

ያለቃና ምንዝር ።

ባለ ጉዳይ ነበርኩ

ከጠቅላይ ጠቅላይነታቸው ቢሮ

በቀጠሮ

ባለ ጉዳይ ተብያለሁ

ምሰሶ ይመስል ቆሜያለሁ ፤

እስከ ወገቤ አውርጄ

ድግድጋቴን ፤

ከሕይወት ከሞቴ ብዬ

ውስጤን ።

በነዚያ ግድግዶች ተከብቤ

ድው ድው

ድው ድው

ልቤ

የወጥመድ ውስጥ አውሬ ይመስል ።

• •

ታዲያንን አባብለዋለሁ ፡—

እሹሩሩ ልቤ እሸሩሩ

ይቅርብህ መንፈራፈሩ

ቅርብህ ነውና ዐፈሩ

የወህኒ ቤት ጠጠሩ
እሹሩሩሩሩሩሩሩሩሩሩሩሩሩሩሩሩ
እለዋለሁ አለሁ አለሁ አለሁ ።

..

አርባ ተኩል ዕድሜውን ዘልቆ
በኩት ክራሻት አሸብርቆ
የእንፍርጡን ተደግፎ
በክንዶቹ
ያንን ጠረጴዛ

(የጦር ሜዳ እንደ ዋዛ ፤)
በጆቹ ዶሴዬን አቅፎ
ድግን መትረየስ መስልዋል
አፈ ሙዙ ይቃኘኛል
ትክ ብሎ
ከዶሴዬ እሚያስተያየኝም መስሎ ።

..

ድግን መትረየስ ድግን
ጌታው

በርስት ጉዳይ ተቁዋስለነው
የቆሰለውን ሕይወቴን ቢጨርሰው
ምክንያት አለው

ጠቤ ካባቱ
አቤቴታው እሱ ላይ ነው ።

..

ጌታው ድግን ፤ ድግን መትረየስ
ባፈሙዙ እንዲያ ሲያሥሥ
ሁለመናዩን
እኔ ከልቤ ጋር ባለኝ ክርክር
ዐይኔን አስገድጄው እንዲሰብር
የታዛዥነቴን ሄዶ ወድቁዋል
ከግሬ ።

..

እግሬ አልቦታል
ላቡ አቡዋራውን አርሶታል ።
(ያቁነጥንጥ አይደል ቅጽበቴ)
እግሬ ሲተሻሸው
አቆሸሸው

የቆመበትን ሥጋጃ ምንጣፍ
በራሰው አቡዋራ
የባላገር አገር ሥራ ።

..

አቀርቅሮ ቀና ማለት
አይቀር

ቀና አልኩና

ጌታዬን ድግን መትረየስ

ስፈራ ስቸር እንደመዳሰስ

ዳሰስኩት ባይን ግርፊያ

ባዩኝ አላዩኝ ጥድፊያ ።

ከዚያን እኒያን ጣቶች

የኒያን እጆች

(የድግን መትረየስ እጆች)

ተመልከቼ

የቆምኩኝ መሰልኩኝ

ለመረሸን

በማየው የደነበርኩ

የታመምኩ ።

• •

ታዲያን መታመሜን ያወቀብኝ

አፍተለተለኝ

ባፈ መዙ እየጠቆመኝ ።

ድግኑ መትረየስ

አማረው

እንደ ስልቻ ቢገለብጠኝ

ቢያራግፈኝ

ከቆሽቴ ቦምብ ቢያገኝ

የተደበቀ ።

— ፳፪ —

እሱ ግን አላወቀ

ቦምቡ ያለ ከልቤ

እራሪው መሆኑን

የቆሸቴ ።

• •

እንዲህ እንደ ተፋጠጥን

ድንገት

ጌታዬ ድግን መትረየስ

ያ ውፍረቱ ፤ ያ ሥጋ

ወደ መንጋጋው ጋ ፡—

ቁጥር ዘርጋ

ቁጥር ዘርጋ

ሙዳው ሲግተረተረው ታየኝ ።

እኔም ሁለመናዬ ነቃ

አፈጠጥኩኝ

የቃላት እርምታ ጠበቅኩኝ ።

• •

ደሞ የሱፍ ኮቱ እጅጌ

ጥቁረቱ

የሸሚዙ እጅጌ

ንጣቱ

— ፳፫ —

የጥቁረት ንጣቱ ጎብረት

የጆቹ ክፈፎች

ታብተው በወርቅ ቁልፎች

እኒያ ቁልፎች

ቀጭቀጭቀጭቀጭ

ቀጭቀጭቀጭቀጭ

በተንቀሳቀሱ ቍጥር

እጆቹ

ከጠረጴዛው ወለል እየተነካኩ

የሚቀባበል ጥይት ይመስል

ሲንቁዋቁ ።

ካሁን አሁን ፤ አሁን

ካሁን አሁን ፤ አሁን

እላለሁ

ቃታውን ሳበው

ይኸው ከነመረቁ ጠጣሁ ።

ታዲያን አንድ ድምፅ እሰማለሁ

ሲለኝ

ቅደመው !

ሳይቀድምህ ቅደመው !

መሞትህ ካልቀረ አሙተው !

ብቻ አንድም ቃታ አልተሳበም

የቃላት እርምታም አልተሰማም

ጌታው የጨበጣ አይወድም ።

ግን ፤ ያ ውፍረቱ ፤ ያ ሥጋው

የወደ መንጋጋው

ቁጥር ዘርጋ

ቁጥር ዘርጋ

መግተርተሩን ቀጠለ

ሐሳቡ ፤ ምዕራፍ የደረሰ መሰለ ፡—

ውነትም !

ያው !

የጠረጴዛ ደወሉን ተጫነው ።

..

ሲጠጠጠጠጥ ያ መዝጊያ

ሹክክ ብሎ ገባ

አያ

ተላላኪው መሆኑ ነው ።

እስከ ታች እጥፍጥፍጥፍ

እስከዚያ ምንጣፍ ።

ከዚያን ቀና ብሎ

አፉን በመዳፉ ከልሎ

ጠጋ አለ ጠጋ

ወደዚያ መንጋጋ ፤

እና ይመሰጣጠሩ ጀመር

አለቃና ምንዝር ።

ለኔው ነው ዱለቱ

ጣውጣት መክተቱ

የሆድ ዕቃ ።

ያኔ እኔም ቆረጥኩ

መላክ ነፍስ

ነፍሴን እንድትቀበለኝ አልኩ ።

..

እና መመሰጣጠራቸውን ጨርሰው

አንተ ! ብሎ ሲቀስረው

ጣቱን

እኔ ስወረወረው

አንድ ሆንነው ።

እና ከዚያ ወዲያ ያለው

እንዳለው ነው

“ወአድለቅለቀት” ምድር ።

..

ታዲያን ምን ይሆናል

ጊዜ ነሱኝ

ብጨርሰው በወደድኩኝ ።

ግን ከየት እንደፈሉ ሳላውቀው

አፈሱኝ

እያካለቡም ወስደው

በመንገድ ላይ ጊዜ አግኝተው

ቅርጫ ሥጋ አስመስለው

ከወህኒ ቤት

ከጨለማው

ወስደው ጣሉኝ

በዳበሳ በሳ በሳ በሳ በሳ በሳ

ለዚያ ጠጠር መጫወቻ

ለሻካራ ዐፈሩም ፉክቻ ።

ታዲያንን ባሥር ዓመቱ

በቀደም

የሥራት ዘመኔ ቢፈጽም

ሳዘግም ፣ ሳዘግም ፤

ከስንት ማዘገም በሁዋላ

ደርሼ

ከዚያች የተራራ ሥር መንደራ

የጨፈቃ በሩን ፈትቼ

ገመዱን

ከሣር ኅጆዬ ስገባ

ሆዴ ባባ

ሚስትና ልጆቼን ባጣ ።

መቼም መምጣታቸው አይቀር

አቅም ኖሮኝ እኔም ባልዞር

እነሱን ፍለጋ ።

ስለዚህ ወደ ግድግዳውጋ

ከመደቡ

አጎዛ ብጤ አንጥፌ

እንደ ሜትር እንጨት ተጣጥፌ

ቁጭ አልኩኝ

ተደግፌ

ያን ግድግዳ

ዙሪያውን ቀዳዳ

ምርጊቱ ረገፎ

አውራውን ያጣ ቀፎ ።

• •

በኔ ፣ በግራዬ ጉዋዳው ነው

በቀኝ የልጆቼ መኝታ ነው

ዐፈሩ

ዝቅ ብሎ የጥጆቹ ጋጥ ነው

— ፲፰ —

ቆጥ መሳይ ባንፃሩ

የሚቀመጥበት ዘሩ

በትሩ

በያይነት ዓይነቱ

ቁጥርጥሩ ።

ከመሐሉ ቆምዋል

ምስሶው

በጨረፍታ በሩን ከልሎኛል ።

በቀረው የበር ክፍተት

የማዶ ማዶ ሰማዩ ፊት

ቅልጥጥ ብሎት

አወልውሎት

ለኔ ግዴለሽነቱ

ከፊቱ

ይነበባል

ይሄ ይሄ ሁሉ ይታየኛል ።

ታዲያንን ገርጥኛል ፡—

ስታሠር ስፈታ ስታሠር

እንደዚህ

(የገበሬ ተስፋ እሚባል)

— ፲፱ —

አለመቆጩቱ

አለመቆጣቱ

የጲላጦስን ጨዋታ መጫወቱ

ገርሞኛል ።

እንዴት አይጥቆረቆርም

ደምኖ

እንዴት አያስገመግምም

ገምኖ

እንዴት አይበርቅም

(ብልጭልጭልጭልጭ !)

የቁጣ ሣቁን አይሥቅም

ፍርሳት ርደቱን አይሠርጽም

ባጥቂዎቹ ልብ ውስጥ

እንዴት ! ?

ግዴለም

ሰማዩም እንዳሻው ሰማዩም

እኔ ለኔ አልሰንፍም

ቢያሞት እንጂ የኔ ልብ አይሞትም ።

የሕይወት ሂደቱ

ለዚያ ፣ ለዚያ ሕፃን

ለቁመቱ

ያፈር ቤቱ ወለል

የፊቱ

እሩቅ ሆነ ሂደቱ ።

እግሩን ሲያነሣ

ሊራመድ

ገድገድ ገድገድ

ቀጥቀጥ ቀጥቀጥ

ቃጣው

መውደቅ መውደቅ

ከመሬት መላተም

መድቀቅ ።

ወደቀ ! ያውና ወደቀ

ተላትሞ

ታሞ ።

የደም ፍልቅታ ደሞ

ካገጨ።

የምባ ዘለላም

ከጉንጨ።

ደም እርር ፤ በለቅሶ እርር
ድምፁ ሲሠረሥር

የሰው ጆሮ ፡—

የልጅነት አግር

የጀማሪ ነገር

እርሱም እራሱ ጅምር ።

የጡዋቱ ነው

እስከዚህ ፤

የማታው ገና ነው ።

ለሁሉም ተራ አለው

በሕይወት ሂደት

ግራ ቀኝ ወደ ፊት ።

የወጪጫ ወንዝ ለሰው ዕድሜ ምሳሌነት

፤ የነፋስነት ዕድሜ ፡—

ካለት ዓለት ተላትም

ታም

አሳምም

ነጭ አረፋ ደፍቆ

የዝግባ ጫካ ሰንጥቆ

ስብርብርብርብርብርብር

ወጪጫ ሲንደረደር ።

• •

ወጪጫ ወራጅ ውሃ

ኸው ብሎ ሲወረወር

ቁልቁለቱን ሲዘልቅ ፡—

ሹዋ ! ተምቡዋ !

ድምፅ እያስተጋባ

ከቅጠላ ቅጠሉ ቸብቸቦ

ጥልቅ

ከሣር ቅጠሉ ትንቅንቅ ።

..

፪. የእሳትነት ዕድሜ ፡—

እዚያ ፣ መሬቱን ሲቆፍር

ዐፈር ሲፈረፍር

ሲዝቅ

ሥራሥሩን ሲገልጥ

ሲፍቅ

እያሰማ ፋጨት

ውሃ ሲፈላ ይመስል ፡—

ፍልቅልቅልቅልቅ ።

ሣቅ መንፈቅፈቅ ይመስል

እና ሹሉክሉክሉክሉክ

ውስጥ ውስጡን በድብቅ ።

ዝቅ ብሎ ድንገቱን ብቅ

እና

ብርቅርቅርቅርቅርቅ

ከፀሐይ መሣሣቅ

እስኪደርስ ከጨፌው

የድሜ መዳረሻው ።

..

፫. የውሃነት ዕድሜ ፡—

አልጋ ላልጋ በዩ

አወፋፈሩ ደለሉ

የመስኖ ነው አካሄዱ ።

የጨፌው ፣ ያ ጥቁረቱ

አረንጉዋዴነቱ

መንገድ መስሎ

ሜዳውን ሁለት ከፍሎ ።

..

፬. የመሬትነት ዕድሜ ፡—

በወለም ዘለምታ

የማታ ፣ የማታ ማታ

ማታ

ዕድሜ ምዕራፍ

ቁመታ

ይቀላቀለዋል ወጨጫ

ከቡርቃ

ወጨጫነቱ እንዲያበቃ ።

እና ሲቃ ነው ሲቃ

ፃዕር

የሞት ነገር

እኔነት ሲጠፋ

ቀልጦ

በጠቅላላነት ተውጦ ።